

- запровадження строкових біржових угод, що неможливо реалізувати без наявності клірингових установ. Оскільки клірингові установи повинні виступати гарантом виконання строкових біржових угод;
- розширення в межах чинного законодавства функцій і послуг, які надають товарні біржі на ринку, зокрема інфраструктурне обслуговування;
- удосконалення нормативно-правової бази шляхом розробки нових законопроектів, а саме Законів України “Про товарні деривативи”, “Про зміни і доповнення до Закону України “Про оподаткування прибутку підприємств”, “Про зміни і доповнення до Закону України “Про податок на додану вартість”, доповнення до проектів Податкового та Цивільного Кодексів України та інших, які будуть необхідні для регламентації діяльності товарних бірж на ринку.

Отже, комплексний підхід до стабілізації біржової діяльності полягає передусім у створенні відповідних законодавчих передумов для перетворення сучасного біржового ринку України у цивілізований строковий біржовий ринок, який може зацікавити підприємців у використанні сучасних вискоєфективних біржових інструментів регулювання ризиків.

ЛІТЕРАТУРА

1. Сохацька О.М. Біржова справа: підруч. / О.М Сохацька. – Тернопіль: Карт-Бланш, 2003. – 602с.
2. Організація біржової діяльності: навч. посіб. [для студ. вищ. навч. закл. усіх форм навчання баз. напряму підготов. «Менеджмент»] / О. Є. Кузьмін, О. В. Юринець, А. В. Дубодєлова, І. Я. Кулиняк ; М-во освіти і науки України, Нац. ун-т «Львів. політехніка». — Л. : Вид-во Львів. політехніки, 2013. — 238, [2] с. : іл. — Бібліогр.: с. 227—229 (47 назв).

Марія Нікіша,

студентка 5 курсу

гуманітарно-економічного факультету

Науковий керівник: **М. П. Гриценко**

к. екон. н., доцент (БДПУ)

ДЖЕРЕЛА ФІНАНСУВАННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ СТРУКТУР: ФОРМУВАННЯ РАЦІОНАЛЬНОЇ СТРУКТУРИ

Актуальність теми даної роботи зумовлена винятковою роллю, що належить фінансовим ресурсам у життєдіяльності підприємства, а також складності управління процесом формування фінансових ресурсів і подальшим їх розміщенням; відсутність належного досвіду у формуванні фінансового забезпечення діяльності підприємства у керівників вітчизняних підприємств робить цінними будь-які дослідження в цій галузі; в умовах формування ринкових відносин в економіці світовий досвід по фінансовому забезпеченню діяльності підприємства може бути використаний лише частково, так як багато механізмів і джерел фінансування, які діють в умовах розвинутих ринкових відносин, виявляються неефективними в умовах недостатнього розвитку ринкового

середовища, що потребує додаткового вивчення можливості застосування зарубіжного досвіду в умовах економіки України.

Мета дослідження: полягає у визначенні економічної сутності фінансового забезпечення діяльності підприємства, можливих джерел формування фінансових ресурсів, які доступні для вітчизняних підприємств у сучасних умовах.

Аналіз останніх наукових досліджень розглянуто у працях вітчизняних учених: Андрійчука В., Данілова О., Дем'яненка М., Дем'яненка С., Лайка П., Мороза М., Мессель-Веселяка В., Саблука П., Сахацького М., Ситника В., Євтуха О., Колотухи С., Чапко І., Гудзь О. та інших. Серед зарубіжних фахівців слід назвати таких: Кузьміна І., Пошкус Б., Нікітіна О, Зорю.

Сутність дослідження: формування раціональної структури джерел фінансових ресурсів підприємницьких структур для фінансування необхідного обсягу затрат та забезпечення бажаного рівня доходів є одним із найважливіших завдань фінансів цих структур. За умов ринку фінансові ресурси оптимізуються для підвищення ринкової вартості підприємства, що залежить від чистої рентабельності власних коштів та норми розподілу на дивіденди. Тому методики, прийняті в світовій практиці щодо оптимізації структури фінансових ресурсів підприємства, можуть бути реалізовані лише за наявності розвинутого ринку цінних паперів та статистики про нього. В Україні питома вага акціонерних товариств, які реалізують власні цінні папери на фондовому ринку, поки що незначна, проте сам механізм оптимізації фінансових ресурсів в умовах їхнього дефіциту становить певний інтерес. Будь-яке підприємство для фінансування своєї діяльності потребує достатнього обсягу фінансування, яке залежить від періоду обігу активів та відповідних їм пасивів. Активи й пасиви підприємницьких структур за строками обігу можна поділити на коротко – та довгострокові. Залучення того чи іншого джерела фінансування пов'язане з витратами зі сплати процентів за користування цими джерелами. Загальна сума коштів, що сплачується за користування певним обсягом залучених фінансових ресурсів, називається вартістю капіталу. В оптимальному варіанті передбачається, що обігові кошти підприємств фінансуються за рахунок довгострокових пасивів, а основні та прирівняні до них засоби фінансуються за рахунок довгострокових джерел. Завдяки цьому оптимізується загальна сума витрат щодо залучення коштів. Функціонування ринкової економічної системи в Україні можливе за умови зростання ефективності використання фінансових ресурсів. Вони формуються, як правило, за рахунок різних джерел: власних, позичених та залучених.

При цьому власні джерела фінансування підприємства формуються за рахунок власного капіталу, тобто частина капіталу в активах підприємства, яка залишається після вирахування його зобов'язань.

Позичені джерела фінансування підприємства формуються в основному за рахунок довго – та короткострокових кредитів банку.

Залучені джерела фінансування підприємства формуються за рахунок усіх видів кредиторської заборгованості.

Усі перелічені джерела беруть участь як у формуванні активів підприємства, так і у здійсненні його виробничо-фінансової діяльності з метою отримання доходу, прибутку.

Фінансові ресурси формуються у процесі створення підприємств і реалізації їх фінансових відносин при здійсненні господарсько-фінансової діяльності. Це виявляється насамперед у формуванні статутного капіталу при створенні підприємств, а у процесі їх діяльності – у формуванні відповідних джерел грошових коштів.

Статутний капітал є основною частиною власного капіталу та основним джерелом власних фінансових ресурсів підприємства. За рахунок його коштів формуються основні фонди і оборотні активи підприємства. Отже, власний капітал – це власні джерела фінансування підприємства, які без визначення терміну повернення внесені його засновниками або залишені ними на підприємстві з чистого прибутку.

До складу власного капіталу (власних фінансових ресурсів) крім статутного (пайового) включають також додатковий вкладений капітал, інший додатковий капітал, резервний, нерозподілений прибуток, цільове фінансування та ін.

Крім власного капіталу фінансові ресурси підприємства формуються також за рахунок залучених і позикових коштів.

До складу залучених фінансових ресурсів включають кредиторську заборгованість за товари (роботи, послуги), а також всі види поточних зобов'язань підприємства за розрахунками:

- суму авансів, отриманих від юридичних і фізичних осіб у рахунок подальших поставок продукції, виконання робіт, надання послуг;
- суму заборгованості підприємства з усіх видів платежів до бюджету, включаючи податки, утримувані з доходів працівників;
- заборгованість за внесками в позабюджетні фонди, фонд соціального страхування, до Пенсійного фонду, зі страхування майна підприємства та індивідуального страхування його працівників;
- заборгованість підприємства з виплати дивідендів його засновникам;
- суму векселів, які видало підприємство постачальникам, підрядникам у рахунок забезпечення поставок продукції, виконання робіт, надання послуг тощо.

До складу позикових фінансових ресурсів входять довго- і короткострокові кредити банків, а також інші довгострокові фінансові зобов'язання, пов'язані із залученням позикових коштів (крім кредитів банків), на які нараховуються відсотки, та ін.

Усі види фінансових ресурсів відображаються у відповідних розділах пасиву балансу підприємства.

Склад і обсяги фінансових ресурсів залежать від виду та розміру підприємства, роду його діяльності, обсягів виробництва.

При цьому обсяг фінансових ресурсів тісно пов'язаний з обсягом виробництва, ефективністю діяльності підприємства. Зі збільшенням обсягу виробництва і підвищенням ефективності діяльності підприємства збільшується обсяг власних фінансових ресурсів, і навпаки.

Достатній обсяг фінансових ресурсів, їх ефективне використання визначають стійкий фінансовий стан підприємства: платоспроможність, фінансову стійкість, ліквідність. У цьому зв'язку найважливішим завданням підприємств є пошук резервів збільшення власних фінансових ресурсів і найбільш ефективно їх використання з метою підвищення ефективності роботи підприємства загалом.

Висновок: отже, фінансові ресурси підприємств – це їх власний, позичений та залучений грошовий капітал, який вони використовують для формування власних активів і здійснення виробничо-фінансової діяльності з метою отримання доходу, прибутку.

Таким чином, фінансові ресурси підприємств – це не грошові кошти підприємств, як це стверджують деякі економісти, а джерела підприємств, спрямовані на формування активів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Управління фінансовою діяльністю підприємств (організацій): навч. посібник / В.І. Бережний, Є.В. Бережна, О.Б. Бігдан и др. – М.: Фінанси і статистика; ИНФРА – М, 2008. – 336с.
2. Ковальов В.В. Основи теорії фінансового менеджменту. – М.: Проспект, 2008. – 544 с.
3. Ковальов В.В. Фінанси. – М.: Проспект, 2007. – 610 с.

Вікторія Опара,

студентка 3 курсу

Бердянського економіко-гуманітарного коледжу БДПУ

Наук. керівник: **Л.П.Ярошенко,**

майстер виробничого навчання (БЕГК БДПУ)

МУЛЯЖІ СТРАВ – ІННОВАЦІЯ РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ УКРАЇНИ

Актуальність обраної теми полягає в тому, що грамотне обґрунтоване маркетингове рішення використання муляжів страв у якості реклами закладів харчування та сформована маркетингова стратегія допоможе закладам успішно використовувати муляжі не тільки для розширення ресторанних послуг, а і надання закладу конкурентоспроможності, прибутковості, підвищення іміджу.

Ступінь досліджуваності проблеми. Дослідженню проблем інноваційного розвитку готельно-ресторанного бізнесу України були присвячені роботи вітчизняних фахівців: А.В. Дубодєдова, Й.М. Голик, О.Л. Ремеслова, І.В. Щоголева, В.В. Окрепилов, А.В. Вакуленко, Д.І. Чернявський, Л.В. Мінкевич, Д.В. Рудаков, Д. Боуен, Л.Г. Агафонова, Л.В. Чорненька, М.П. Мальська, М.І. Кабушкін, Г.А. Бондаренко, О.С. Кусков, Л.Г. Лук'янова та інших

Мета дослідницької роботи. Розкрити значимість інновації ресторанного бізнесу – муляжів страв, і описати її роль в просуванні та популяризації на ринку ресторанних послуг України.